

Розділ 5

ОСОБЛИВОСТІ МОДИ ХХ СТ.

5.1. ЗАЧІСКИ ПОСТМОДЕРНУ

Стиль модерні вплинув на розвиток прикладного мистецтва і культури ХХ ст. загалом. Перші його десятиліття були періодом великих змін у житті людей. Після Першої світової війни, жовтневого перевороту 1917 р. настав новий час, почали «набирати сили» нові ідеології, змінилися погляди на культуру, мистецтво, моду. Посилилися процеси емансипації жінок. Нові напрями у мистецтві — символізм, кубізм — створили сучасні еталони жіночої проди. Утвердження єдиних стандартів у практично-діловому стилі надихнуло модельєрів на створення ілюзії «хлопчачої» фігури у жіночому образі. Короткі стрижки, які з'явилися в період модерну, супроводжували подібний образ. На обличчя густо накладали косметику. В жіночому образі поєднувалися риси підлітка з ознаками спокусливої зрілості (рис. 5.1).

Посіями такого ідеалу в 20-ті роки ХХ ст. були сестри-близнюки, знамениті танцівниці Дюссі. Вони носили коротку хлопчачу стрижку, яку в побуті назвали на честь сестер «Дюссі».

У моду ввійшли лобні пов'язки (особливо шановані славетною танцівницею Айсе-варо Дункан); глибоко насунути на чоло капелюшки, що тісно прилягали до голови. Нарядні зачіски прикрашали перлами і брошками (рис. 5.2). Мистецький напрям символізму вплинув і на створення модного гриму: піжна блідість, зачорнені повіки — так званий

Рис. 5.1. Жіночий образ підлітка з ознаками спокусливої зрілості

Рис. 5.2. Зачіска у стилі постмодерну («Доллі»)

«містичний погляд», яскраво нафарбовані губи; з'явилися накладні вії, які надавали очам ще більшої таємничості.

У мистецтві початку ХХ ст. одним із провідних напрямів був кубізм (франц. *cubisme* , від *cube* — куб). Ця модерністська течія з'явилася у Франції й переважала в образотворчому мистецтві першої чверті ХХ ст. Її започаткували такі відомі художники, як П. Пікассо, Ж. Брак, Х. Гріс. Для цього напрям характерне конструювання об'ємних форм на площині (куб, конус, циліндр), поділ складних форм на прості. Деформуючи образи реального світу, кубізм став попередником наступних модерністських течій у світовому мистецтві, в тому числі й перукарському. Значний вплив мав цей напрям і на вітчизняну

моду. Під його впливом створювався характерний для пролетарського стилю образ радянського трудівника. Слід відзначити цілісність підходу до створення цього образу. Стиль в одязі відповідав стилю зачісок і за ідеологічним наповненням відображав смаки і ритми життя 20-х років ХХ ст. Сукні шили з тканин, ромальованих фантазійними малюнками, доповнюючи їх довгим намистом. Значно коротшими стали спідниці. Серед робітничої молоді з'явилася зачіска з коротким волоссям на потилиці та довгим об'ємним чубом, який завивали в кучері.

У 1923 р. відбулася значна подія — вийшов перший у Радянському Союзі журнал мод «Ателье». Він відображав характерні для радянського мистецтва віяння «пролетарської» моди, в якій широко використовувалися принципи популярного на той час у всьому світі кубізму.

Повніше уявлення про моду 20-х років з'явиться, якщо нагадати про органічний зв'язок мистецтва різних видів і зокрема про те, що значного поширення в музичному мистецтві початку ХХ ст. набула джазова музика. Природним було захоплення танцями. Це був час чарльстону і танго, «шиммі» й фокстроту. Танці стали настільки популярними, що їхні назви давали зачіскам. Наприклад, «фокстрот» являв собою стрижку з коротким волоссям на потилиці, трохи подовженим на скропях, зачесаним до обличчя у вигляді півмісяця. Чілка була прямою й короткою (рис. 5.3)

На портреті «зірки» німого кіно Асти Нільсен можна побачити саме таку зачіску. Зачіска «фокстрот» була популярною

часів НЕПу (рис. 5.4). На основі «фокстроту» наприкінці 20-х років ХХ ст. модними знову стали стрижки «боб», «гарсон», «російська», «бубі копф».

З'явилися комбінації таких стрижок. Наприклад, «боб-каре» — поєднання «російської» стрижки і «боб». Укладка «холодна хвиля» у 20-ті роки здатна була прикрасити будь-яку зачіску. Її комбінували з валиками на потилиці, виконували частково або по всій голові на коротких стрижках і волосі середньої довжини (рис. 5.5 а, б).

Модним став елемент зачісування волосся на обличчя у вигляді напівкруглих об'ємів на рівні щік. Такі зачіски також комбінували з «хвилями».

Наприкінці 20-х років з'явилася комбінована укладка волосся, що складалася з «холодної хвилі» навколо обличчя і кучерявого волосся на потилиці. Акторка німого кіно Ольга Беляєва носила саме таку зачіску.

Чоловічі зачіски практично не змінилися. Коротка стрижка була найпопулярнішою. Деякі чоловіки доповнювали зачіску вусами. З'явилися «вуса бюрократів»: над верхньою губою формували невеликий квадрат із короткого волосся. Зустрічалися короткі вуса із закрученими догори кінцями. Втратила колишню популярність борода, хоча серед

Рис. 5.3. Зачіска «фокстрот»

Рис. 5.4. Варіант зачіски «фокстрот»

а

б

Рис. 5.5. Жіночі зачіски 20-х років ХХ ст.:

а — укладка «холодна хвиля» у поєднанні із джгутами; б — різновид зачіски «бубі копф»

Рис. 5.6. Ідеал жінки 30-х років XX ст.

відавали білявкам. Волосся завивали в кучері, хвилями зачісували набік або назад.

Ще у 1927 р. в Німеччині було запатентовано препарат для завивання волосся на тривалий час. Його винахідниками були Франц Штреєр та його сини, які активно працювали над новою технологією завивки — *хімічної*. В Америці також з'являється технологія, що дорівнювала винаходу Штреєрів. Тому на початку 30-х років у Голівуді настав бум хімічної завивки. Жінки в Європі також наслідували заокеанську моду. Більшість жінок завивали волосся, створюючи різні форми. Найпопулярнішою стала зачіска «вінець». Волосся зверху залишали гладеньким, а по колу накручували на папільйотки. Знову став популярним перманент, тобто термічна завивка (рис. 5.7 а).

Робітниці носили прості зачіски, що нагадували «російську» стрижку (рис. 5.7 б). Прикрашали зачіску гребінцем на маківці. На подовженому волоссі робили напівкруглу форму, що нагадувала зачіску «паж». Характерними рисами макіяжу 30-х років були тонкі брови, довгі вії, яскрава помада. Великою популярністю користувалися суміші для знебарвлення волосся. Подовжене волосся укладали, піднімаючи вгору у вигляді валиків (рис. 5.8 а). Зачіски із хвилями також не виходили з моди (рис. 5.8 б, в, г, д, е, є).

інтелігентів можна було побачити невеличку борідку.

У 30-ті роки XX ст. новий естетичний ідеал втратив ті риси енергії, молодості, життєрадісного світосприйняття, які були в попередньому десятилітті. Жіночий ідеал поступово переорієнтовується на більш зрілий вік, входить у моду підкреслена жіночість, навіть деякі міщанські риси. Образи, створені в кіно Гретою Гарбо, Марлен Дітріх, Любов'ю Орловою, Мариною Ладініною та іншими кінозірками, поєднали риси романтизму, ексцентризму, незалежності. Ідеал 30-х років — струнка, спортивна жінка з тонкою талією й вузькими стегнами, довгонога з пухнастим волоссям (рис. 5.6). Перевагу

Рис. 5.7. Зачіски 30-х років ХХ ст.:
 а — перманент; б — варіант «російської» зачіски

У 30-ті роки чоловіки віддавали перевагу голеному обличчю. Лише чоловіки «елегантного віку» дозволяли собі носити невеликі бороди овальної або загостреної форми (рис. 5.9).

Популярними чоловічими стрижками стали «бокс», «напівбокс», «полька», «літня», «їжак». Спортивні стрижки «бокс», «напівбокс» з'явилися під зростаючим впливом спортивної моди, необхідності створити цілісний образ енергійної молоді люднини спортивного стилю. Стрижки «бокс» і «напівбокс» дуже подібні. Шанція лише в довжині волосся — «бокс» трохи коротший. Стрижки виконували за допомогою ручної або електричної машинки. Підручники того часу давали докладні технології виконання коротких стрижок. «Бокс» починали робити з окантовки навколо волоссяного покриву голови, потім підголювали волосся вздовж лінії краю або знімали його машинкою № 0. Далі волосся знімали «нанівець» за допомогою машинки № 1. Цю лінію проводили від середини скронь до потиличного горба. Потім виконували «тушовку» для рівномірного переходу між знятим волоссям і тим, яке залишилося зверху. На тім'яній зоні волосся знімали за способом «на пальцях» або філірували. Лінія окантовки у стрижці «напівбокс» була трохи нижче; використовували машинку № 2.

a

б

в

г

д

е

Рис. 5.8. Зачіски з хвилями і валиками:

- a* — вечірня зачіска з валиками;
- б* — з укладанням волосся хвилями за вуха;
- в, г* — з хвилями без проділу;
- д* — напрями хвиль на потилиці збігаються;
- е* — зачіска з боковим проділом;
- є* — з проділом посередині голови

є

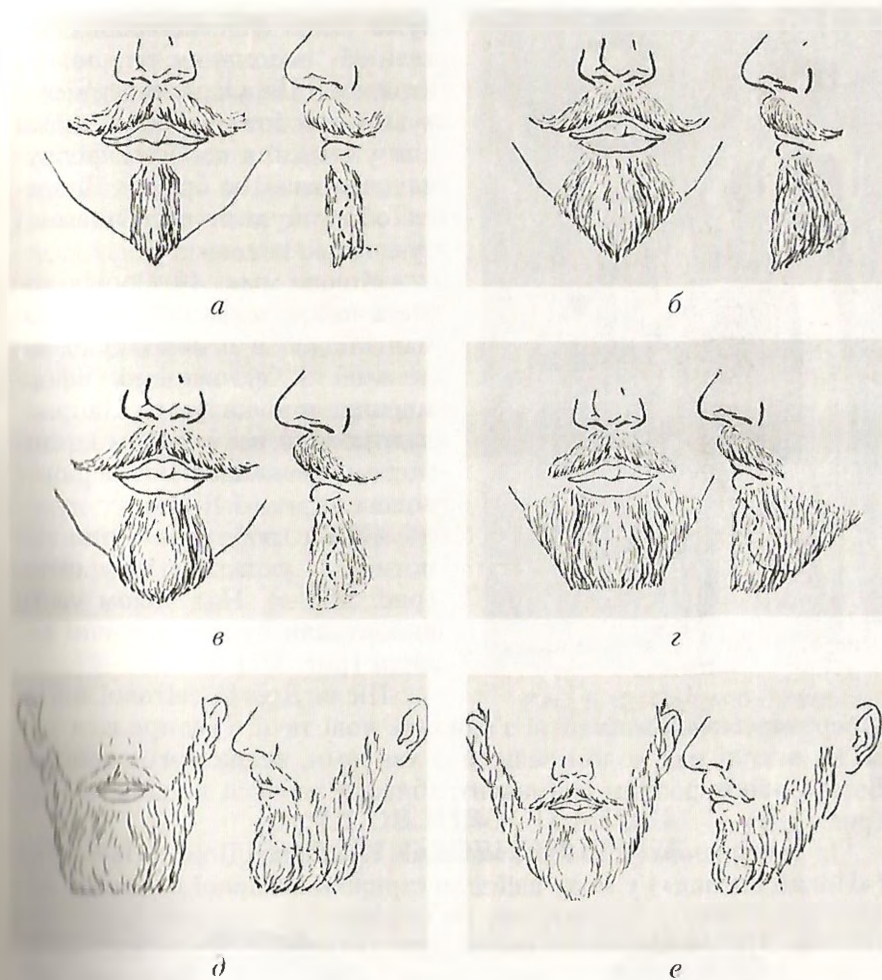

Рис. 5.9. Форми борід у 30–40 роки ХХ ст:

а — звичайноподібна; *б* — французька гостра; *в* — французька кругла; *г* — лопаткою; *д* — російська широка; *е* — російська вузька

І трійка «полька» вважалася подовженою і мала три варіанти: довга, напівдовга, коротка. Вона була без окантовки на потилиці й дуже плавно сходила «напівець». Окантовку виконували лише на скронях та над вухами. Зверху волосся залишали подовженим, закривали від обличчя або набік. Межу між волоссям, зведеним «напівець», і довгим зверху обробляли «тушовкою» та «пліфівкою».

У 40-ті роки ХХ ст. чоловічі зачіски залишилися без змін. Волосся та післявоєнний час характерні практичною короткою зачіскою. До зачісок попереднього періоду в час війни додався «підголю». У моді були невеличкі вуса, а бороди носили

Рис 5.10. Зачіски з напівдовгого волосся

дуже рідко. Вдосконалювалася техніка виконання чоловічих стрижок. Перукарі використовували у роботі спеціальні щітки для укладання волосся, філірувальні ножиці та бритви. Волосся оббризували одеколоном і туалетною водою.

Жіноча мода 40-х років порівняно з чоловічою була різноманітнішою в основному щодо деталей і художнього оформлення, ніж силуету. Наприклад, носили коси, разом із тим модним вважалося напівдовге волосся (рис. 5.10).

Жінки робили валики на потилиці, укладали їх у сітки (рис. 5.11 а). Над чолом часто виконували буклі, зустрічні валики (рис. 5.11 б).

Після Другої світової війни у перукарському мистецтві з'явилися нові течії. Поширилася мода на високі над чолом зачіски з хвилями, великими локонами. Багато жінок робили перманент, збивали волосся в дрібні кучері (рис. 5.12).

Із створенням у 1947 р. колекції Крістіана Діора «Нью лук» («Новий вигляд») у моду ввійшли стрижки помірної довжини. За-

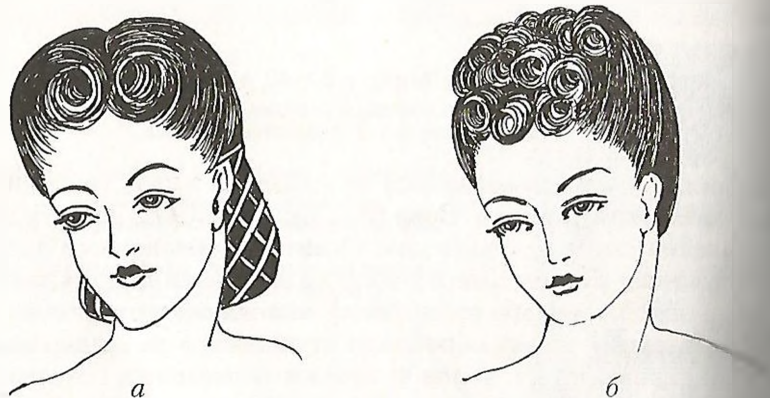

Рис. 5.11. Модні зачіски 40-х років:
а — валикоподібна, доповнена сіткою;
б — з підібраним волоссям і кучерями на тім'ї

чістці надавали пишності за рахунок накручування. Зачіски, що з'явилися під впливом моди «Нью лук», мали об'єми на скронях та дещо підняту маківку. Для цього волосся накручували на декілька бігуді. Така нескладна технологія створення форми базувалась на простій стрижці, що мала прямий зріз або півколом.

У 40-ві роки ХХ ст. з'явився лак для волосся, що значно розширило можливості перукарів створювати нові зачіски, втілювати творчі фантазії й певним чином вплинуло на поширення конкурсних змагань.

Рис. 5.12. Популярні зачіски післявоєнного часу

5.2. ОСОБЛИВОСТІ МОДИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ.

Нові технічні й технологічні можливості сприяли розвитку перукарського мистецтва, допомагали рухатися вперед, знаходити нове і невикористане. Так, на початку 50-х років ХХ ст. було зроблено спробу знову відродити жіночу стрижку в стилі «бубі шиф», але не надовго. Популярності набули зачіски, які виконували за допомогою гарячих щипців (рис. 5.13 а, б, в). При цьому робили як на короткому, так і на довгому волоссі. А найпопулярнішими кольорами волосся стали бронзові, платинові, кобальтові, латунні, міді.

Широко застосовували скульптурні буклі, локони, хвилі, їхні комбінації. Використовували також папільйотки, бігуді. Носили зачіски з косами, укладеними у вигляді обідка або кошика.

На початку 50-х років чоловічі зачіски зазнали певних змін, але не таких радикальних, як жіночі. Як і раніше, модними були короткі стрижки, проділи, напівпроділи, чубки. Зачіски чоловіків у 50-ті роки були переважно короткі, охайні. Продовжували носити

a

б

Рис. 5.13. Модні зачіски
50-х років XX ст:
a — з буклями; *б* — з валиками
і косами; *в* — зачіска, виконана
гарячими щипцями

в

«бокс», «напівбокс», «польку», «їжак», «бобрик», «каре», так звані літні англійські стрижки. Набули популярності «венгерка», «канадка», класична та пластична стрижки. Вони відзначалися високою технологією виконання (рис. 5.14 *a, б, в*).

У чоловіків середнього віку іноді зустрічалися невеликі напівкруглі «кубинські» бороди (рис. 5.14 *г*).

Цілою епохою в розвитку світової моди стала поява образу короля рок-н-ролу Елвіса Преслі. Рок-н-рол — явище не лише у музичному мистецтві США. Це стиль у світовій моді, який став основою багатьох сучасних напрямів різних видів мистецтва, в тому числі і перукарської моди. Зачіски в стилі Елвіса Преслі

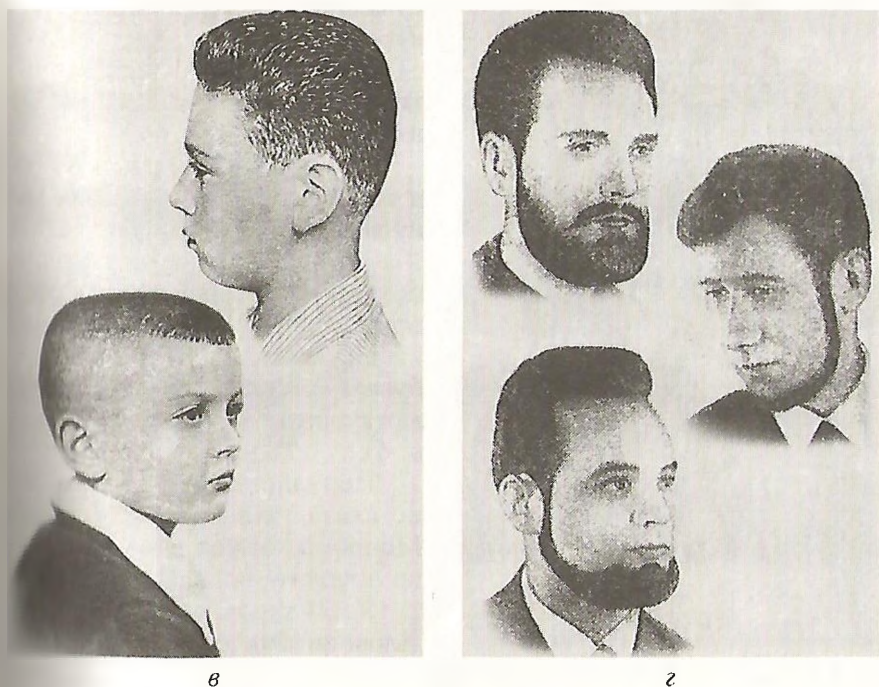

Рис. 5.14. Чоловічі стрижки 40–50-х років:

а — «полька»; *б* — «молодіжна»; *в* — хлопчачі стрижки (бобрік, чілка);
г — стрижки, доповнені бородами: «російська», «кубинська», «жабо»

об'ємом волосся над чолом у вигляді кока тривалий час залишалися популярними в різних країнах світу.

Європейські професійні об'єднання перукарів у 50-х роках ХХ ст. започаткували проведення двічі на рік (весною та восени) виставок нових напрямів перукарської моди. Це і було початком

a

б

Рис. 5.15. Хімічна завивка 50-х років:
a — з дрібними кучерями; *б* — з укладкою на бігуді

Рис. 5.16. Жіноча стрижка
50-х років

сучасного міжнародного конкурсного руху.

У жіночій моді популярністю користувалася хімічна завивка (рис. 5.15 *a, б*).

У середині 50-х років ХХ ст в жіночій моді знову стала популярною стрижка (рис. 5.16). У цей час перукарі, створюючи нові зачіски, використовували прийом тупірування волосяних пасом, завдяки чому зачіска набувала висоти, більш стійкого, важкуватого силуету (рис. 5.17 *a, б*).

Популярними були зачіски в стилі кінозірки Мерилін Монро з великими локонами на білявому волоссі (рис. 5.18).

У 50-х роках розширилися ділові зв'язки серед країн Східної Європи в найрізноманітніших формах: міжнародні виставки

виставки-ярмарки, що супроводжувалися демонстрацією модної одягу і зачісок. Це сприяло обміну досвідом, підвищило рівень розвитку перукарського мистецтва, визначило основні напрями вітчизняної моди. В жіночій моді країн Східної Європи поширилися зачіски, які отримали назви завдяки своєму силуету — «пухлякова голова», «вулик».

У 1960 р. з'явилися металеві бігуді для плоскої (горизонтальної) накрутки з діаметром до п'яти сантиметрів. Бігуді, що

а

б

в

Рис. 5.17. Зачіски з використанням прийому тупірування волосся:

а — з симетричним розподілом пасом; *б* — з асиметричним розподілом пасом;
в — з чілкою

вона рідко тонувалися раніше, були тонкі й створювали на волоссі ефект звитки, легку хвилястість.

Жіночі зачіски 60-х років характеризуються досить великими об'ємами, використанням начосу, знебарвленням волосся. Зачіски переважно від довжини волосся мали подовжену форму на

Рис. 5.18. Зачіска у стилі Мерилін Монро

Одрі Хепберн, Елізабет Тейлор та інших, які стали символами краси того періоду. На тривалій час увійшло в моду довге біляве волосся, що вільно спадало на спину і плечі.

Об'ємна маківка підкреслювалася стрічками, легкими шарфами, косинками, бантами (рис. 5.19 з).

Цей популярний стильовий напрям має свої відмінності у країнах Європи. Так, відомі варіанти російської стрижки, австрійської (комбінація короткого волосся на потилиці знизу і карепо-дібної форми зверху), французької (коротка стрижка, викопана бритвою) а також стрижки гаврош (комбінація російської стрижки на потилиці й французької зверху). Усі ці стрижки мають об'єм на маківці (рис. 5.20).

Для створення хвиль і локонів, які б нагадували природні кучері, швейцарський перукар-модельєр Крамер використовував спеціальні бігуді для вертикального накручування. Особливістю його винаходу полягала в тому, що волосся, накручене на бігуді, у процесі сушіння зберігало округлість і рівномірний натяг усього пасма. Це забезпечувалося завдяки круглій формі бігуді й спеціальному затискачу. Метод вертикального накручування волосся активізував появу нових інструментів і пристосувань.

У згаданій період вершини творчості досяг перукар Пінно. Він упровадив новачі в техніку стрижки, пропонує метод «double coupe», що запобігав градуюванню волосся. Його зачіски були популярними в усьому світі (рис. 5.21). Цей метод знашов певне своє продовження у творчості інших перукарів. У 30-х роках розпочав діяльність англійський перукар Відал Стівенс.

маківці, популярними стали прямі чілки. У Парижі Жак Дессанж ввів у моду начоси з волосся, які потребували ретельного догляду та регулярного відвідування перукарень. Жінки носили зачіски з довгого волосся: «вулик», «бабетта», «тюльпан» (рис. 5.19). Одна з таких зачісок — «бабетта» — була особливо популярною. Цю назву пов'язують з іменем героїні французького фільму «Бабетта йде на війну». Молоді жінки і дівчата у 50–60-х роках XX ст. досить часто наслідували модні зачіски кіноактрис — Бріжіт Бардо, Марини Влади.

a

б

в

г

Рис. 5.19. Жіночі зачіски 60-х років із довгого волосся:

- a* — «бабетта»; *б* — «тюльпан»;
в — варіант зачіски з шиньйоном;
г — об'ємна маківка, підкреслена стрічкою

Наприкінці 50-х років він мав у центрі Парижа власний салон, де почав проводити технологічні експерименти з удосконалення стрижки. В моду увійшла стрижка, з'явилися зачіски типу «гаврош», «спаж». Зачіска типу «гаврош» складалася з коротких пасм по всій голові й довгих, що спускалися на шию та плечі (рис. 5.22).

a

б

в

г

д

Рис. 5.20. Жіночі зачіски 60-х років з короткого волосся
a — градуйована стрижка; *б* — варіант «російської» стрижки; *в* — «французька»
стрижка; *г* — стрижка «гаврош»; *д* — комбінована стрижка

У Західній Європі 60-ті роки ХХ ст. були десятиріччям революційних перетворень у суспільстві. Одні вважають його золотим десятиріччям нових свобод, які завоювала молодь, інші — роками, що принесли з собою загибель моралі, авторитетів, дисципліни. Ультрасучасні «стиляги» із зачісками в формі гриба (у стилі «Бітлз»), які дотримувалися в моді певних, хоча й нових, законів, досить швидко перетворилися на хіпі.

Згадана стрижка, стала модною завдяки «королеві міні-спідниць» Мері Квент і викликала на початку 60-х років потужну хвилю наслідування. Узявши за зразок грибоподібну зачіску «Бітлз», Відал Сессун надав їй асиметричності й модної гостроти: починаючи від середини голови, волосся вузько, загострено спускалося до п'яти точок. Завдяки цьому воно ідеально облягало голову, ніби футуристичний шолом. З такою зачіскою, що підкреслювала круглу, об'ємну форму голови (або створювала враження такої форми), шия і тіло здавалися ніжнішими, вишуканішими, тендітнішими.

На початку 60-х років ХХ ст. В. Сессун створив нову революційну технологію стрижки. Він запропонував «геометричні» моделі стрижок, які були стильними у будь-якій ситуації й за будь-якої погоди: зручні для танців, і для спорту. Для догляду за такими зачісками потрібно було лише один раз на місяць відвідувати перукарню та регулярно мити волосся. В. Сессун випустив спеціальний шампунь для волосся, який мав назву «Мий та йди» — більше не потрібні були біуді й лаки. Авторитет В. Сессуна в перукарському мистецтві неухильно зростав. Створена ним коротка стрижка дістала назву «сесун». Геометричність градуйованих стрижок В. Сессуна створила зручність і можливість варіювання. Стрижки, що виконувалися за методом Сессуна, оформлялися за допомогою градування *brushing* — *сушити повітрям* (рис. 5.23).

Ідея сучасної формоутворюючої стрижки з використанням методу Відала Сессуна дала новий напрям у перукарському

Рис. 5.21. Стрижка, виконана за методом «double coupe»

Рис. 5.22. Зачіска «гаврош»

Рис. 5.23. Стрижка за методом В. Сессуна

ріанті з проділами або з коротко підстриженою потилицею (рис. 5.24 а, б, в, г).

Волосся почали стригти нерівномірно: на потилиці коротше, значно розширилася смуга градування, за силуетом зачіска стала нагадувати зачіску минулих років «фокстрот». З'явилися варіанти з нерівномірно пофарбованим волоссям: із висвітленими кінцями, різноманітної довжини «пір'ячком». Треба відзначити, що «геометричні» зачіски ефектніше виглядають на брюнетках і шатенках, підкреслюючи чіткість ліній.

Наприкінці 60-х років відродилася мода на перуки, накладні шиньйони та складні елементи (рис. 5.25 а, б, в, г, д, е, є, ж).

Особливою рисою моди 60-х років ХХ ст. був своєрідний макіяж. Круглі стрижки, плаття геометричної форми, ясні, чіткі узорі в дусі поп- і оп-арту, світлі кольори — все це створювало образ, який дихав молодістю та чистотою. Його краще за всіх відображала відома англійська манекенниця Твіггі, яка й запровадила в моду довгі вії, підмальовуючи нижні олівцем по шкірі. Після виходу фільму «Клеопатра» з Е. Тейлор у головній ролі в моду увійшли чорні «стрілки» на верхніх повіках, що захопили за зовнішній кут ока. Світлий тон помади надавав жінкам піжності та сексуальності. Взірцем для наслідування стала легендарна модель стилю «Лондон» Твіггі (Леслі Хорнбі) (рис. 5.25 є).

Очі, збільшені за допомогою усіх можливих прийомів макіяжу, підсилювали враження дитячості. Ідеальна жінка десятиліття не мала виражених ознак жіночності; вона була худенькою «він-феткою», яка, граючи, пізнає власну сексуальність. Товстий шар макіяжу поступився місцем новій природності.

a

б

в

г

Рис. 5.24. Варіанти зачісок у стилі «Мірей Матьє»:

a — коротко підстриженою потилицею; *б* — з градуйованою потилицею;
в — з характерним об'ємом; *г* — з мотивами 20-х років XX ст.

У 70–80-ті роки XX ст. стали систематично проводитися міжнародні конкурси перукарів і косметологів, серед яких конкурси на приз «Кубок дружби», в яких брали участь спеціалісти перукарської справи Болгарії, Угорщини, Румунії, Чехословаччини, Польщі, Монголії, НДР, Радянського Союзу. Головним напрямком у моді став курс на щоденну елегантність, простоту та

a

б

в

г

д

е

е

жс

Рис. 5.25. Перуки, накладки і шиньйони:

- а — симетрична зачіска з шиньйоном; б — асиметрична зачіска з шиньйоном;
- в — накладне волосся у вигляді «хвоста»; г — складна зачіска з косою;
- д — зачіска з прямим проділом і об'ємом на маківці; е — вечірня зачіска з довгого волосся; ж — вечірня зачіска з короткого волосся;
- жс — Twiggy — легендарна модель 60-70-х рр.

вручність. У ці роки мода стала інтернаціональною, але разом із тим зберігалися національні традиції, особливості, притаманні лише певній країні або народу. Тому часто англійську, канадську, німецьку, французьку стрижки можна було зустріти в різних країнах світу. Розрив у модах значно скоротився.

Зачіски 70-х років ХХ ст. були різноманітними, поєднуючи у собі декілька елементів — стрижку, завивку в локони, м'які хвилі. Поширилися зачіски із «ступінчатою» стрижкою, «голівка пача», зачіски з довгими чубками, що закривають чоло і скроні, типу «поні» (рис. 5.26), пряме розпущене волосся, «німецький хвіст» (рис. 5.27). Найпопулярнішими залишилися стрижки «сесун» (рис. 5.28) і «пач» (рис. 5.29).

Жінки продовжували носити стрижки «французька», «савроп», але об'єм на маківці зник. Переважав каштановий колір волосся, за контрастом популярним став білявий. Жінки фарбували волосся

Рис. 5.26. Зачіска типу «поні»

Рис. 5.27. Зачіска з «хвостом»

Рис. 5. 28. Стрижка «сесун»

«рубіном», «ірисом», «іридою». Хімічна завивка в стилі «афро» набувала величезного успіху (рис. 5.30).

У зачісках на довгому волоссі спостерігалось велике переважання елементами, еkleктика. В одній зачісці можна було побачити кіски, джуги, валики, аксесуари (рис. 5.31 а, б).

Набули популярності буклі, плетіння (рис. 5.32 а, б, в).

Чоловічі зачіски стали подовженими, їх доповнювали бакенбарди (рис. 5.33 а, б, в).

Рис. 5.29. Стрижка «паж»

Рис. 5.30. Хімічна завивка в стилі «афро»

а

б

Рис. 5.31. Вечірні зачіски 70-х років:

а — на подовженому волоссі; *б* — на короткому волоссі

Класична стрижка залишилася в моді. Вона стала еталоном конкурсних зачісок. У чоловічих зачісках широко використовувалася технологія градуювання (рис. 5.34).

Мода 80-х років XX ст. характеризується новими технологіями, які дають можливість урізноманітнити модні зачіски.

На Заході після бурхливих 60–70-х років припинилася орієнтація на стиль хіпі з його негативним ставленням до багатства і влади. Тепер було модним заробляти гроші, гарно одягатися й не цікавитися політикою. Західний світ став консервативним.

У моді все почалося з простих речей. У молоді традиційними залишилися зачіски панків: «їжачок» і «могиканин», а ушляхетнену персію панка демонстрували навіть на подіумах. В Англії ця тенденція швидко відійшла у минуле й більшість жінок охопила романтична лихоманка.

У 1980 р. великий вплив на зачіски мали Олімпійські ігри: перукарі різних країн створили чоловічі та жіночі моделі, які отримали назви «спортивна», «олімпійська»; з'явилася жіноча стрижка «олімпія» (рис. 5.35). Для них характерні коротке волосся на потилиці й об'ємна тім'яна зона, яку часто оформляли за допомогою хімічної завивки.

Зачіску «олімпію» робили як з напівдовгого, так і з короткого волосся (рис. 5.36).

Характерною рисою є велика легка хвиля, що повністю закриває чоло. На основі цієї стрижки виникло багато варіантів. Залишилися зачіски з дрібно завитими локонами, укладеними над

a

в

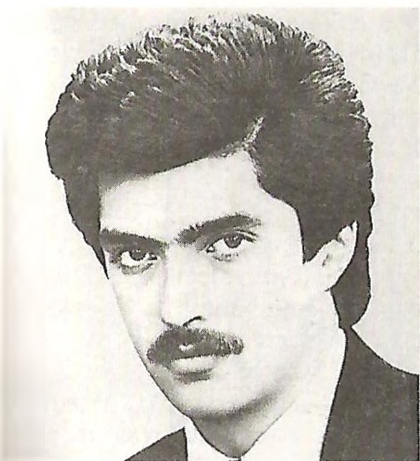

б

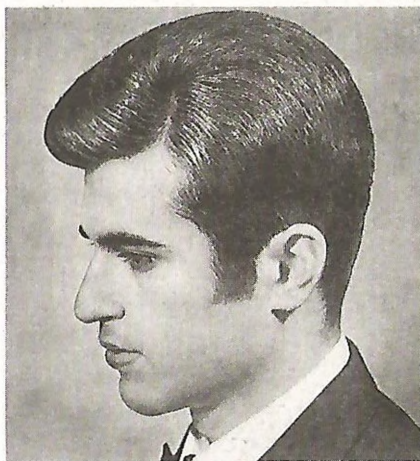
Рис. 5.32. Нарядні зачіски:

a — скульптурно накручені кільцями локони; *б* — вечірня зачіска на довгому волоссі; *в* — вечірня зачіска на короткому волоссі

чолом, типу стародавньоримської зачіски «доміція». При цьому використовували суміші, які надавали волоссю пружності, жорсткості, еластичності. Суміші мали різний колір (блакитний, білий, матовий), бували желеподібними або рідкими, а також у аерозольній упаковці. «Ехотон», «Кохінол форте», «Белі» вважалися тонізуючими, надавали волоссю природного блиску, оживляючи його. Популярними стали стрижки «аврора», «кавалер» (рис. 5.37 *a, б*), в яких волосся, коротке на маківці, поступово подовжується донизу.

а

б

в

Рис 5.33. Чоловічі зачіски
70-х років:

- а* — базова зачіска «витязь»;
- б* — конкурсна модель;
- в* — повсякденна зачіска

У той час була змодельована стрижка «австрійська». На її основі існувала пухнаста зачіска «чайка». Деякі жінки носили чоловічу стрижку в стилі «манекен», що нагадувала чоловічу (рис. 5.38).

Хвилина завивка мала багато варіантів. Популярними стали ґарнітурна завивка, завивка гофре, зигзаг, часткова та інші (рис. 5.39).

Майстри при оформленні зачісок почали використовувати пензлі (рис. 5.40).

Наприкінці ХХ ст. відмінності між різними країнами в галузі моди на костюми, зачіски помітно зменшилися. Тепер важко відрізнити за зовнішнім виглядом представниць Східної Європи

Рис. 5.34. Стрижка «Руслан»

стали справжнім вибухом у моді (рис. 5.41 а, б).

Зачіски з довгого волосся набувають природного вигляду. Навіть накручене на бігуді волосся потребує мінімальної укладки.

У чоловічій моді 80-х років ХХ ст. панують спортивні зачіски. Найбільшого поширення набувають силуети «трапеція» та «трикутник». Домінують стрижки двох напрямів: коротке волосся на потилиці та об'ємне зверху; коротке волосся зверху у вигляді «їжачка» і подовжене в нижній потиличній зоні (рис. 5.42 а, б, в, г). Проте зачіски, що нагадують моделі 70-х років, не зникають.

Рис. 5.35. Стрижка «олімпія»

Рис. 5.36. Зачіска «олімпія»

від західноєвропейських жінок. Протягом останніх років в Україні спостерігається піднесення перукарського мистецтва. У великих містах провідні стилісти, модельєри-перукарі відкривають свої салони. У Києві, Харкові та інших українських містах відкриваються школи, де готують спеціалістів перукарського мистецтва за авторськими системами.

З'являються нові техніки колорування, мелірування волосся, балаяж. Фарбування волосся за методом колорування та стрижки, оформлені з динамічною легкістю філірування.

а

б

Рис. 5.37. Базові стрижки 80-х років:

а — «аврора»; б — «каскад»

Популярними силуетами жіночих зачісок 1981 р. були «квадрат», «трапеція», «овал», «трикутник», які виконували на основі стрижок методом «сесун». Це надавало моделям компактності, об'єму і незначної динамічності ліній. Волосся фарбували в один колір — каштановий, коричневий, світло-русий — із незначним висвітленням кінців прядок на темному волоссі або затемненням — на світлому. Силует найпопулярнішої чоловічої зачіски наближався до овалу. Особливості цієї зачіски: низкий важкий збук-козирок, який повністю закриває лоб. Баки підстрижені

Рис. 5.38. Зачіска в стилі «манекен»

Рис. 5.39. Хімічна завивка

Рис. 5.40. Зачіска з використанням гелю

під гострим кутом і разом з волоссям на скроневих зонах прикривають вуха до середини. Волосся на потилиці подовжене та прикриває комір сорочки. Лінія зачіски на потилиці значно виступає за природні обриси голови. З 1981 р. чітко стали ділити макіяж на денний — ніжний пастельних тонів та вечірній — більш яскравий і сміливий.

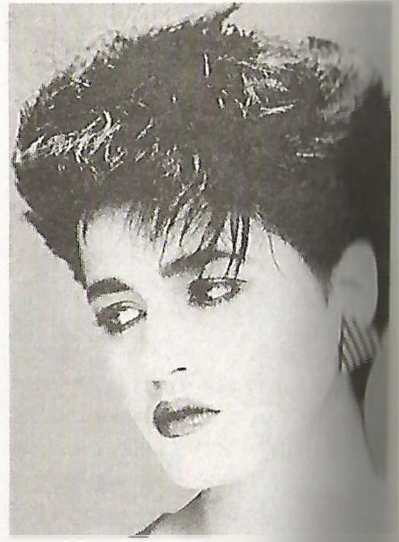
З 1982 р. жіночі й чоловічі зачіски стають легшими і природнішими. Волосся фарбували у світло-каштановій та яскраво-рудій кольори.

У моді 1983 р. простежується збільшення об'єму всіх силуетних форм зачісок. Як символ жіночності, в моду входять подовжені каскадні зачіски із збільшеним овальним силуетом. У зачісках авангардного напряму з'являється висвітлення тонких прядок на фронтальних зонах голови. Для мелірування використовують фольгу та спеціальний гребінець.

У чоловічій моді помітна відмова від подовженого волосся. Того часу переважали класичні форми зачісок з чітким силуетом, помірним об'ємом і довжиною волосся.

a

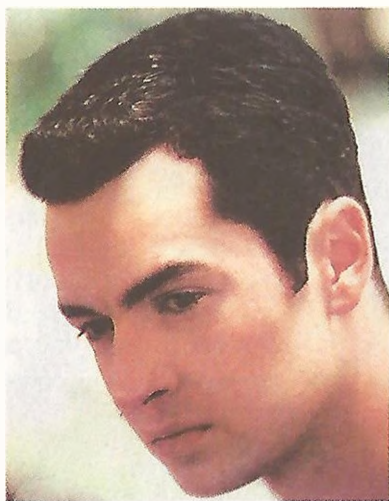
б

Рис. 5.41. Фарбування волосся за методом колоруювання та стрижено оформлені з динамічною легкістю філірування:

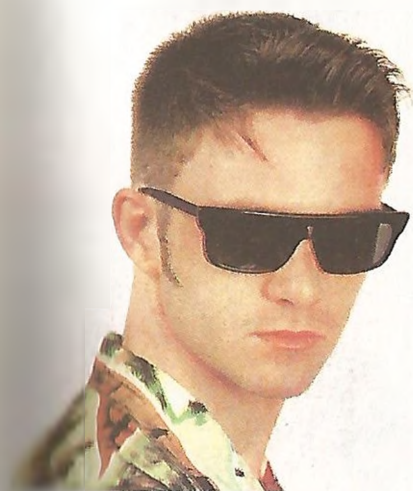
a — кольорова гармонія; *б* — коротка зачіска

a

б

в

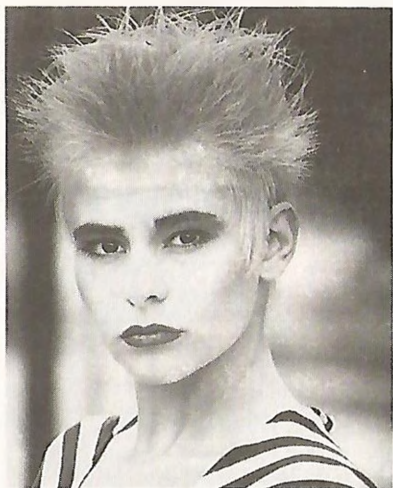
г

Рис. 5.42. Чоловічі зачіски 80-х років:

а — з об'ємами в тім'яній зоні; *б* — класична зачіска; *в* — стрижка «каре» переважною голчастого скуйовдженого волосся. Моделям падавати модного вигляду за рахунок мистецьки філірованого волосся. Градувану стрижку було цілком витіснено стрижкою із застосуванням філірування волосся.

Жіночі зачіски 1985 р. дуже різноманітні. Це давало майбутній змогу зробити точний вибір зачіски та вдало розкрити індивідуальність. З цього часу починається новий етап у

створенні образу людини. Майстер не сліпо слідує моді, а індивідуально моделює зачіску, зважаючи на особистість. Нові тенденції в моделюванні зачісок знайшли яскравий прояв у модних елементах і деталях. Це було особливо помітно в чілках: пір'єподібна, «сходишками», двошарова, асиметрична. З'являється тенденція вкорочувати чілку з метою надання жіночому обличчю молодого вигляду. Така тенденція у подальшому матиме значне поширення. Відроджується інтерес до хвилястості, що підкреслює жіночість у зачісках. Хвилі виконують за допомогою електричних щипців і гребінця. В чоловічих зачісках домінує класика. Вони мають компактну форму, прямі або трохи хвилясті лінії,

а

б

в

г

д

е

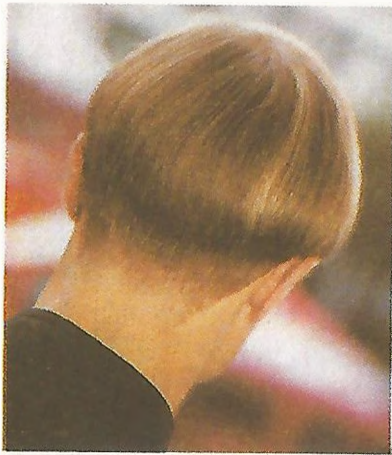

є

Рис. 5.43. Жіночі зачіски
90-х років:
а — авангард у стилі французької революції;
б — асиметрична стрижка;
в — стрижка другої половини 90-х років; г — стрижка «каре»;
д — вечірня зачіска з буклів і пасом, що стирчать;
е — оформлення в стилі «американ колос»; є — новий вид оформлення волосся кінця 90-х років

бачинні відсутні, а чілка відчесана від лица легкою хвилею, часом вигадана у формі «кока».

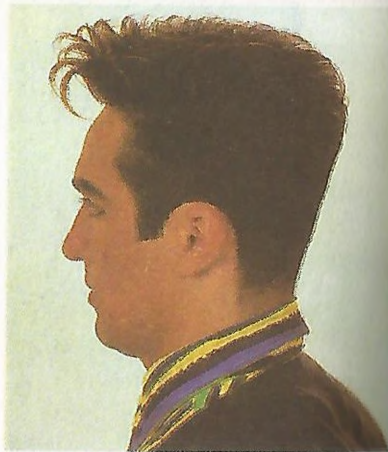
У 1986 р. першість у моді перейшла від силуету «квадрат» до силуету «кращя», від зачісок із волосся середньої довжини до моделі із дуже вкороченого волосся. На основі зачіски форми «біс» було розроблено варіант моделі з ефектом «подиху вітру». Нерше за тривалий час кольорові ефекти стали основним акцентом зачісок, які надають їм легкості та своєрідності, глибини і гри світла й тіні». Модна кольорова гама мала широкий діапазон від чорного до білявого, але завжди колір волосся підбирали строго

а

б

в

Рис. 5.44. Чоловічі зачіски 90-х років:

а — з об'ємом у верхній зоні;
 б — коротка зачіска;
 в — зачіска, виконана із використанням машинки

індивідуально з урахуванням стрижки й типу обличчя. У чоловічих зачісках були поширені моделі силуету «трапеція» та «витиснутий овал».

Моделювання зачісок із волосся середньої довжини в 1987 р. базувалося на створенні нових модифікацій класичної стрижки «каре». Нові модифікації були створені завдяки хімічній зашви або застосуванню укладки волосся на бігуді. На розвиток моди цього періоду впливали тенденції моди 60-х років, геометричні стрижки Сессуна. Актуальними стали доповнення з постижерних виробів: коси, «хвости», пучки, окремі пасма. Волосся фарбували у золотаво-рудий, каштановий та бронзово-мідний відтінки. Поширеними стали спеціальні коклюшки для виконання оригінальної спіральної хімічної завивки.

У 1988 р. зачіски зі скуйовдженого волосся були витиснуті моделями спокійного лаконічного характеру. Головною роллю відводили ретельному оформленню ліній і деталей зачіски, основну увагу спрямовували на композиційну будову моделей та їх художнє оформлення. Це був період панування жіночого романтичного стилю. Модні жіночі зачіски оформляли хвилями, дрібними та великими локонами. Великого значення надавали фарбуванню волосся у теплі яскраві відтінки коричневого, червоно-каптанового та рудого кольорів. Кольорова гама волосся підкреслювала форму і лінії в зачісці, відтінювала обличчя, допомагала створити яскравий, колоритний образ. Значне місце відводили каскадним зачіскам із довгого, дуже завитого, що вільно спадало, волосся. Для завершення композиції такі зачіски часто доповнювали елементом «кок», бантом, заколкою, штучною квіткою. У чоловічих зачісках і далі панували класичний та спортивний напрями.

1989 р. сформувалося декілька нових модифікацій силуетних форм зачісок, які визначили наймодніші напрями. Так, на основі силуету «квадрат» з'явилися моделі «дзвоник». Такі зачіски характеризуються невеликим облягаючим об'ємом, рівномірним ритмом прямого волосся, розширенням форми при основі. Моделі цього силуету виконують як для жінок, так і для чоловіків, що є новою рисою моди.

Зачіски 90-х років ХХ ст. не тільки враховують нові віяння, а й певною мірою віддають шану історії. Починається «недбале» оформлення зачісок, що нагадує стиль Директорії кінця ХVІІІ ст. (рис. 5.43 а, б, в, г, д, е, є).

Стрижка «каре» також наче повертає нас у 20-ті роки ХХ ст. Упливаються асиметрично оформлені зачіски у вигляді сходинок, що нагадують єгипетські силуети (рис. 5.43 г, д, е), а також зачіски, в яких крайня лінія оформлена із застосуванням нових методів філірування. Поширюються нові види оформлення волосся в зачісці (рис. 5.43 є).

У чоловічих стрижках переважають об'єм у верхній зоні й заведений нанівець на потилиці (рис. 5.44 а) Поступово коротка стрижка стає найпопулярнішою (рис. 5.44 б). Зручна спортивна зачіска, зроблена «під машинку», на деякий час витіснила інші моделі (рис. 5.44 в).

Наприкінці 90-х років ХХ ст. у моду входять стрижки, в основі яких лежать класичні технології, а також стрижки, модифіковані за допомогою новітніх технологічних прийомів. Упроваджуються нові види обробки волосся. Деякі чоловіки носять кавказькі каймові бороди і тонкі вуса.

На зламі тисячоліть відчувається повна свобода стилів, напрямків, смаків. Яка мода очікується у майбутньому? Один із крадих

Рис. 5.45. Зачіски від Жака Дессанжа

перукарів світу француз Жак Дессанж, власник сотень салонів-перукарень у всьому світі, вважає, що пині моди на зачіски не існує, багато що залежить від стилю життя і характеру людини. Кожен носить те, що йому подобається (рис. 5.45). Отже, майбутні перукарі мають бути готові запропонувати клієнтові все, що йому буде до вподоби, а для цього треба добре знати історію перукарського мистецтва, вивчати її, збирати відомості про майстрів та їхні творчі знахідки і разом із тим шукати свій стиль та напрям у перукарському мистецтві. Тільки за цієї умови зможуть проявитися власна творча індивідуальність і самобутність майстра.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Коли виникла термічна завивка і в чому полягають її особливості?
2. Які нові прийоми перукарського мистецтва з'явилися у зачісках стилю «постмодерн»?
3. Що є характерним для жіночих, а що — для чоловічих зачісок 60–70-х років ХХ ст. і чим вони відрізняються від моделей зачісок 40-х років?
4. Що спільного у зачісках 50-х та 60-х років ХХ ст. і які в них відмінності?
5. Пригадайте зачіски вашої бабусі, дідуся, мами, батька на їхніх фотографіях у молоді роки й опишіть їх.
6. Назвіть і опишіть зачіски героїв популярних кінофільмів у яких відображено події другої половини ХХ ст.

Розділ 6

ОСОБЛИВОСТІ МОДИ ХХІ СТ.

6.1. МОДА ПЕРШИХ П'ЯТИ РОКІВ ХХІ СТ.

Початок третього тисячоліття надає напрямам моди небачених досі розмаїть, розкутості. Провідні стилісти пропонують свої розробки на основі фольклорного матеріалу. В новій інтерпретації з'являються зачіски у стилі «Жанни Д'арк», «Марії Антуанетти», «Елвіса Преслі», «Мірей Матьє» та ін. Повертаються силуети зачісок первісних людей, Стародавнього Єгипту, Греції, епохи Середньовіччя, Відродження, Директорії, Модерну, різних десятиліть ХХ ст. Якщо історична мода вимірюється тисячоліттями, століттями і десятиліттями, то останнім часом вона змінюється щороку. На основі сучасних напрямів кожен може створити свій особливий стиль.

На початку ХХІ ст. паризьке агентство з образів тенденцій «Trend Union» подало своє бачення напрямів моди, що були реалізовані стилістами зачісок в авангардному моделюванні. У моді на 2000 р. було визначено чотири головні тенденції: функціональність, родина, флірт і безглуздя. Напрямок «функціональність» — це спрощення, точність, легкість управління. Форми стрижок цього напрямку більше підходять до «нового блукаючого стилю життя». Прості, оригінальні форми стрижки відповідають ергономічним критеріям. Вони чітко і легко моделюються. Цей стиль можна доповнювати аксесуарами лише в тому разі, якщо вони корисні, не надмірні й майже не помітні. Колір волосся витримують у теплих природних і майже технічних відтінках білого кольору.

Стиліст зачісок Джун Бритт Целлер пропонує в цьому стилі зачіску: легко, спортивно, охайно, просто у моделюванні. Вона розробила стрижку, в якій волосся підстрижене особливою лінією, щоб підкреслити контур обличчя. Контур обличчя, вилиці підкреслюються пом'якшенням округлості за лінією волосся, яке зверху підстригають ковзаючим зрізом (рис. 6.1).

Функціональність від Відала Сессуна сформована рухливістю волосся і триступеневою стрижкою, тобто в три кроки: базова лінійна вертикальна обробка довжини, обробка кінчиків волосся раціональним pointcut. Технологія стрижки починається з розподілу волосся

Рис. 6.1. Зачіска 2000 р.
Напрям «функціональність»

Рис. 6.2. Зачіска 2000 р.
Напрям «родина»

ножицями. Щоб підкреслити рух волосся, треба зробити мішування.

У тенденціях «родини—2000» перукар Джеймс Лонгманн пропонує природність волосся та форми, що нагадують романтичні

на три однакові частини. Спочатку виявляють базову лінію стрижки. Вертикальні зрізи зменшують об'єм волосся. Стиль зачіски підкреслює коротка чілка. Pointcut дозволяє зрівняти довжину й пом'якшити об'єм волосся у зоні чола. Верхню частину волосся поділяють на п'ять однакових частин у вигляді зірки з центром на маківці.

Напрям «родина» — це свідомий пошук традицій і особистого культурного походження. Цінності минулого в цьому напрямі мають велике значення. «Родина—2000» — це традиційність, комфорт, романтика, бо з настанням нового тисячоліття постальгія за історико-романтичним минулим посилюється. Минуле батьків і бабусь здається більш надійним. Яблуко за своєю круглою формою стає символом родинної згуртованості. Мода пронизується саме цією згуртованістю, стилем романтики і підхоплює їх у нових інтерпретаціях.

Клаудіо Абуела в цьому напрямі підкреслює природність обличчя та особистий шарм. У запропонованій зачісці виявляється стиль, що посилає саме природність і романтику (рис. 6.2).

Після формотворення стрижки майстер пропонує пом'якшити контур філірувальними

зачіски італійського Відродження. Саме це підкреслює поєднання м'яких петель із волосся з вільними хвилеподібними пасмами. Для увиразнення лінії зачіски запропоновано фарбувати волосся від коренів до кінців. Зачіску моделюють за допомогою постижерних пасом.

Дженіфер Чайн пропонує перейти до напрямку «родина—2000» теплі світлі відтінки. Майстер використовує форму волосся для підкреслення жіночності й природності обличчя. Форми пучків, асиметрично розташовані на скронях, роблять зачіску парядною, а голчасті та хвилясті пасма, що стирчать, — динамічною. Чілка

Рис. 6.3. Зачіска «флірт»

сформована також асиметрично: одна половина рівно підстрижена і закриває половину чола, а друга — довга, філірована й спускається на очі.

Напрямок «флірт—2000» — це спокуса, елегантність, святковість. Моделі цього напрямку є носіями гарного настрою, почуття задоволення, молодості, привабливості та сексуальності. Це — завуальований шик буржуазії 30-х років ХХ ст., м'яка спокуса, що не провокує, а переконує стриманим шармом.

На початку третього тисячоліття в моді знову з'являється елегантність. У формах зачісок і стрижок гармонійно використані елементи ретро та футуристичні. Велике значення мають блиск і рух, зачіски спокусливі, поетичні, елегантні. В моделюванні велику роль відіграє колір волосся. Найактуальнішими у напрямку «флірт» стали: холодний попелясто-білий, темні відтінки червоного, що нагадують оксамит, глибокі відтінки каштанового і блискуче чорного. Перукарі Кленсі Гарн-Калловей і Мартін Дафор запропонували стрижку, побудовану на базових лініях та філіруванні волосся (рис. 6.3). Починають стрижку з виявлення лінії на потилиці, потім на її основі виконують градуювання. Зменшують об'єм за рахунок вертикальних зрізів і slithing. Чілку коректують за методом «Point-cut». Укладка оснований на гладеньких лініях, шпильки за методом «polishing». Джун Бритт Целлер надає своїй моделі веселої гри жіночності та сексуальності. Традиційне «каре» запропоновано в рухому форму. «Slithing» надає руху, підкреслює

Рис. 6.4. Зачіска «безглуздя-2000»

Рис. 6.5. Зачіска-2000
Клаудіо Абуела

довжину волосся, а коротка чілка — вираз обличчя.

Напряма «безглуздя-2000» — це футуристичні й жіночі елементи, що надають багато нових ідей у дизайні. Безглуздя виявляється в настрої, що не обмежується і порушує межу звичного. Один за одним поєднуються стилі, епохи, будь-які елементи. Виявляється бажання бути ким завгодно, аби не таким, як завжди. Натхнені природою дизайнери провокують екстравагантність і ексцентричність.

Зачіски переплітаються зі своїми незвичними формами, а також порушують норми. Але при цьому зберігаються м'якість, жіночність, хвилястість. Навіть колір поєднується з відтінками рослин. У моді цього напрямку ввійшли кольори баклажана, сливи, а також несподівані відблиски у волоссі, які з'являються під час руху тільки на мить (рис. 6.4). У напрямі «безглуздя-2000» стиліст Клаудіо Абуела пропонує прозорість моди в поєднанні з чуттєвістю та інересією (рис. 6.5). У кольорі переважає темний глибокий відтінок з індивідуальними акцентами у формі стрижки, що має чіткі виразні ступінчасті лінії контуру волосся та вертикальні прозорі лінії в ділянці обличчя.

Своє бачення моди 2000 р. яскраво виразив Клаус Штер Окс, який вважає, що мода 2000 р. — це поєднання нових

з класичними прийомами, екстравагантна кольорова гама з майже пуританськими силуетами практичних стрижок. Разом вони

створюють високу форму мінімалізму, зміст якої можна виразити словами: «Просто гарна» (рис. 6.6).

Інший видатний стиліст сучасності Луїс Лонгуерас у 2000 р. запропонував девіз: «До життя треба підходити неформально». Художній безлад у зачісці — це один із напрямів, які пропонує Лонгуерас. При цьому головним є прагнення до незалежності від умовностей, привабливості, індивідуальності. З'являється нова стрижка, що нагадується до волосся кожного типу, зберігаючи «натуральний» образ. Після стрижки волосся природно висихає і не потребує ніякої додаткової обробки. Жінка під Лонгуераса незалежна від віку, вона шукає щось нове, а не жертвою моди. Це жінка сучасна і дуже жвава. Glam — це стиль життя, колекція Лонгуераса 2000 р. Назву майстер обрав як скорочення від «glamorous» (зачаровувати) і як напрям естетики 70-х років ХХ ст. з їхнім поєднанням стилів. Glam — повільний, авангардний, спокійний і, звичайно, молодий (рис. 6.7).

На 2000 р. Rizo запропонував своє бачення початку нового тисячоліття. Поєднання природи і технологій, класики і модерну, поєднання, що ввійшло до колекції, увібрали всі стилі й форми, незважаючи ні на які перелони на своєму шляху. Тенденції, які пропонувалися відтоді на 2000 р., мали назви «платіnum», «генетика» і «богема». Також і ностальгія за минулими роками пропонували розгорнути

Рис. 6.6. Зачіска-2000
Клауса Пітера Окса

Рис. 6.7. Зачіска-2000
від Луїса Лонгуераса

Рис. 6.8. Зачіски в стилі «платинум-2000»

лінію відродження всіх давніх тенденцій, починаючи з геометрії 20-х до безладдя 90-х років ХХ ст., враховуючи тенденції розвитку протягом десятиліть, удосконалюючи і прив'язуючи їх до нового тисячоліття, відроджуючи класико-сучасні ефекти. У цьому напрямі пропонується одна кольорова гармонія кольору волосся від каштанового до світло-русявого, включаючи коричневі й кофейні відтінки, посилюючи кольорову гаму за рахунок м'яких тонів

мідного та білого, поєднаних з основним базовим тоном. Це все «платинум» (рис. 6.8).

У колекції «генетика-2000» акцент робиться на геометричні лінії з їхнім розмаїттям. Геометрія форм і варіантів сягає апогею, завдячуючи останнім штрихам, створюючи ефект розподілу та контрасту (рис. 6.9). Подовжені, середні й довгі чілки поєднуються з боковими зонами. Нанівкороткі та короткі бокові зони перетворюються ще в коротші. Дуже яскравий, порівняно із зачіскою, сріблясто-чорний колір підкреслює силу, абрикосові й рожеві

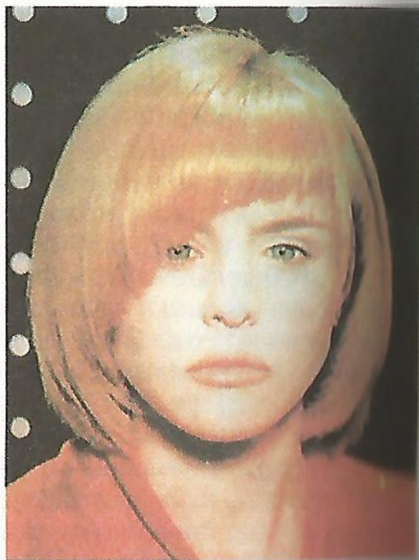

Рис. 6.9. Зачіски в стилі «генетика-2000»

посилують. Контраст із чистими, тієї ж тональності, кольорами.

По-новому виглядають технології Відала Сессуна за рахунок блискучої гри відтінків темного шоколаду, бордо і міді. Цього класична геометрія наче повторює 20-ті роки ХХ ст., але з новим шиком виступає в 2000 р. (рис. 6.10).

Девіз чоловічої колекції 2000 р. — природність. Коротка стрижка має бути універсальною. Вона повинна підходити для занять спортом і ділового життя. Ледь виражена недбалість укладки надасть зачісці стильності. Італійські майстри в 2000 р. запропонували контрасти у кольорі. Наприклад, борода світла каймова, а волосся темше або пашаки. Взагалі початок третього тисячоліття характерний демократичним вибором моделей. На будь-який смак чоловічі зачіски знайдуть свого прихильника. Сучасні чоловіки намагаються підкреслити свою індивідуальність усіма засобами. Це стосується і спортивних, і романтичних, і класичних, і еkleктичних зачісок (рис. 6.11).

Рис. 6.10. Зачіски в стилі «класична геометрія-2000»

а

б

Рис. 6.11. Чоловічі зачіски 2000 р.:

а — класичний стиль; б — спортивно-романтичний стиль

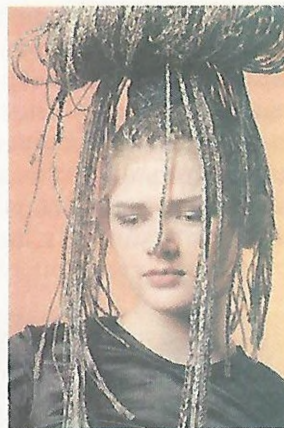

Рис. 6.12. Зачіски в стилі афроплетінь

Мода 2001 р. продовжує тенденції попереднього сезону. Розмаїття стилів, довжини волосся, кольору дає можливість виявити індивідуальність. Головні вимоги до зачісок — це дорогий вигляд волосся. Пішли в минуле плоскі зачіски, відроджується об'єм. У стрижках немає ідеальної симетрії. Волосся повинне чітко структуруватися. Головне — це блиск здорового волосся. На подіумах одне з головних місць займають «кок», «валік» і «банан». Великий об'єм у поєднанні з гладеньким прибраним волоссям вважається шиком. Складні плетіння, авангардні рішення в цьому напрямі пропонує у 2001 р. Тревор Сорбі. Його ідеї підхоплюють майстри в різних країнах. Колекція Тревора Сорбі унікальна і багата на різноманітні асоціації. Моделями майстра стали прообрази давніх індіанських племен з такою естетикою та символікою. Це ритми і віяння доколоніальної Америки. Дуже популярними стають афроплетіння. Олексій Кушєнов (Росія) створив різноманітні форми та варіанти плетінь (рис. 6.12).

Рис. 6.13. Зачіска з колекції «свіже повітря»

Видатний стиліст зачісок Гай Кремер вважає, що в 2001 р. у зачісках повинні превалювати плавні, вигнуті лінії. Талановитий майстер змішує різні стилі, рішуче комбінує класику та френчі. Його філософія проста — дозволити кожному насолодитися своєю неповторною красою. Довге волосся дає можливість створити чарівні образи. Повсякденна коротка стрижка також може поліпшувати настрій. Маленькі нюанси створюють неповторну мінливість: суворість, зачарованість, романтичність, грайливість.

«Свіже повітря» — це колекція Луїса Лонгуераса 2001 р., яка продовжує ритми 2000 р. Шалений ритм життя змінює звички і звичайні до сучасних зачісок. Вихор змін у моді залишив у минулому переважанню укладок. Формується ідеал респектабельності та авангарду. Комбінація довжини, рух і безладні геометричні лінії роблять зачіски легкими, стильними, жіночними (рис. 6.14).

Висвітлюючи Луїса Лонгуераса «Трансформер» можна назвати визначним усьому світу. Були використані новітні технології: структурованість від кореня, «рвані» кінці, кольорові ефекти,

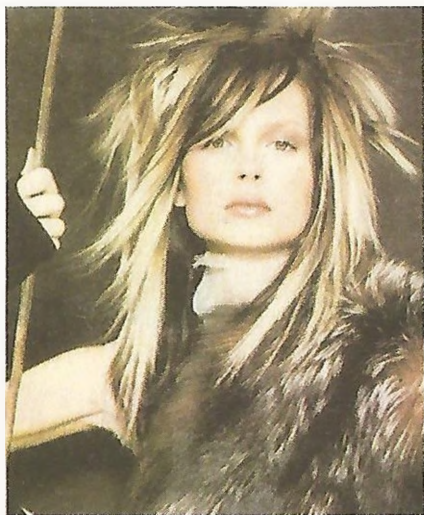

Рис. 6.14. Зачіска з ефектом «скореного пориву вітру»

комбінації довжини, природне сушіння. Лейтмотивом колекції стало скорочення до мінімуму укладки волосся. Одна зачіска, як правило, мала декілька варіантів. Лонгуерас пропонує в 2001 р. стрижки, що найкраще виглядають навіть відразу після миття волосся. Жіночні, забавні, зручні, стильні та модні, легкогеометричні зачіски створені під впливом 60-х років ХХ ст. Різноманітна довжина надає стрижкам розкутого вигляду та урізноманітнює їх. Комбінація довжини, рух, геометричність надають їм рис трансформера.

Колекція тенденцій 2001–2002 рр. у фарбуванні волосся і

стрижці від L'oreal Professionnel — це слов'янський романтизм, символіка й фольклористика. Образи російської зими підкоряють світові подіуми. Хутряна фантазія — тема європейських стилістів. Природна простота, царський шик, народні мотиви, святковість східної культури у перукарському мистецтві сезону зустрічаються дуже часто. Кольори — від холодних каштанових відтінків до поєднань протистояння теплих і холодних кольорів. В основі образок — моделювання об'єму, ефект «скореного пориву вітру» (рис. 6.14). «Слов'янську» колекцію продовжує тема «Великий театр». В основі колекції — проста краса й ніжна природність: традиційні кіски, вінок з об'ємної коси, ефект блиску і матовості для створення образу.

Характерною рисою моди 2001 р. є чотири напрями: «Bleak chik», «SKA», «МAMBO» та «ABC».

Домінуючий стиль «Bleak chik» (похмурий шик) характеризується легким навіюванням суму, меланхолії й відбиває ідею холодної краси. Він повертає до спрощення, до чистих, графічних ліній. «Bleak chik» — це естетика індустріальної моди. Він пов'язаний з модою 20–30-х та 80-х років ХХ ст., зацікавленістю до техніки, електрошпій музики. У стрижках переважають подовжений силует, техніка «крою» та «поєданого поєднання». Актуальні кольори — від темно-коричневого до баклажанового.

Стиль «SKA» виник під впливом музики, творцями якої наприкінці 50-х років були вихідці з Карибських островів. Це — поєднання ямайської культури з філософією протесту панків і рокерів.

«СКА» відбиває ідеї вуличної моди, головними образами якої є бритоголові молоді люди. У жіночих і чоловічих зачісках домінує чоловічий стиль — короткі скроні та потилиця.

Стиль «МАМВО» бере свій початок від латино-американської культури, а тому асоціює з російськими мріями про тепло, добро. Образ «МАМВО» — це традиційна краса, що поєднує в собі кучеряве волосся.

Ідея створення стилю «АВС» прийшла з російського конструктивізму, що був популярним у мистецтві 20-х років ХХ ст. Це — графічні лінії, підкреслені білим, червоним і чорним. Художники того часу були захоплені кольоровою психологією й через колір намагалися впливати на почуття людини. «Модернізм», — стиль, створений у ті ж роки, до цього часу вражає легкістю, простотою і чистотою. Ці риси надають колекції «АВС» простих, чистих форм. А, б, с — це лише перші літери азбуки, але на них тримається весь світ. Звичайні розмітки, символи, звуки впливають на людську свідомість.

Sanrizz — англійська комбінація, заснована Тоні Пізо, творцем Alternative Hair Show, у 2001 р. виставили свою колекцію з новим рівнем стрижки. Повернення до контрасту та ліній протиріччя, фундаментальні, пошарові укладки, довгі грайливі зачіски, скійовджені стрижки, глибокі кольори — це все пропозиції Sanrizz (рис. 6.15).

Унікальну колекцію «Хеппенінг» запропонувала в 2001 р. колекція Відала Сессуна. У цій колекції кожна зачіска була індивідуальною, створена на основі останніх досягнень світового дизайну зачісок. Акцентом є здорове, еластичне волосся. Колекція

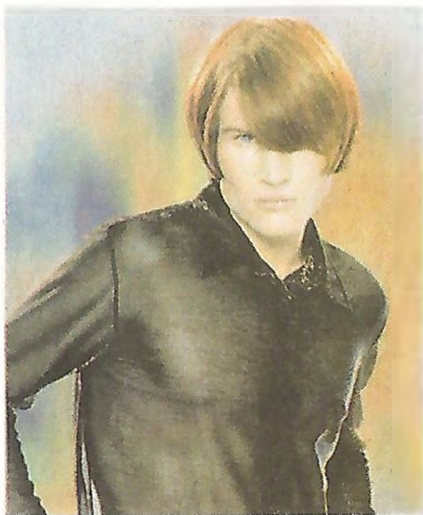

Рис. 6.15. Мода-2001 від Sanrizz

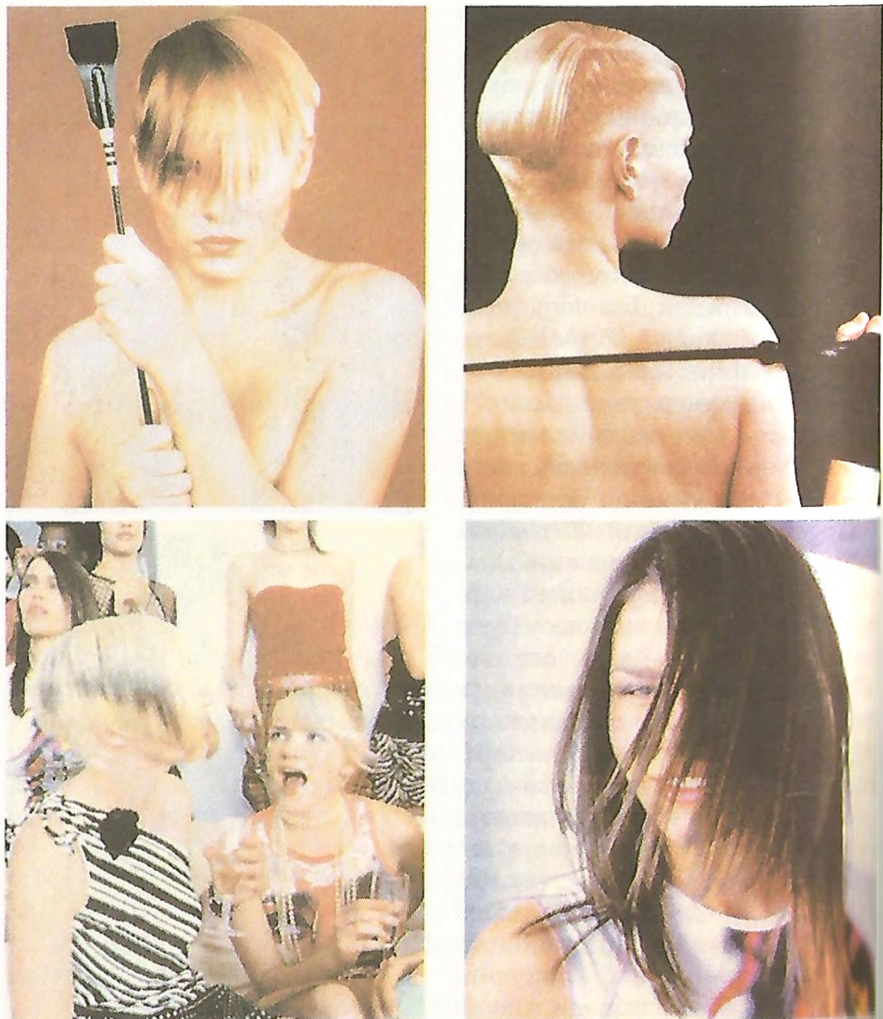

Рис. 6.16. Зачіска–2001 р. від В. Сессуна

Сессун — це роботи, створені на контрастах форми й кольору. Шармом образів стають мужність, чуттєвість, агресія, театральність (рис. 6.16).

Сучасна мода часто поєднує технології чоловічих і жіночих зачісок. Основою чоловічих зачісок 2001 р. є різна довжина, акценти — різне оформлення чілок; нюанси — будь-які варіанти колорування. Одним словом, це природність і легкість, сучасна класика й романтика. Необхідної текстури волосся досягають завдяки техніці «slithing», а форму зачіски створюють за допомогою стайлінгів.

2002 рік — це рік природи, землі та сонця, сезон актуального руху кольорів дикої природи. Того року пабули визнання технології складних стрижок, натуральні локони, майстерно виконані укладки в ореолі золотого блиску медових відтінків. Продовжуючи тему природи землі та сонця, видатний стиліст Тревор Сорбі запропонував колекцію зачісок етнічного напрямку — це ритми і віяння доколониальної Америки (рис. 6.17).

Шотландський стиліст Елісон Стюарт створив асиметричні стрижки з індивідуальним стайлінгом і з використанням гоління. Органічне поєднання провокаційної жіночності та хлопчачої непередбаченості — ось головний напрям, на погляд Едісона, в 2002 р.

Оригінальна імпровізація на тему класичного вампіризму з використанням асиметричних форм була запропонована в 2002 р. британським стилістом Люком Гершезоном. Головне в його колекції — це синтез нових технологій і традиційних перукарських технік.

Творча команда intercoiffure виступила на 2002 р. своїми напрямками. До її складу увійшли стилісти з різних країн: Fred Sturmayer, Simbi, Sigurdsson, Jaga Hupaloo, Marianne Emiriam, Klaus Peter Ochs. Вони запропонували новий напрям на людину-романтика з урахуванням напрямів 60–70-х років. Новий шарм — це гра, що поєднує сучасність, м'якість, ностальгію. Стрижки цього сезону мають багато варіантів, які змішують за допомогою стайлінгу різних видів. Вони підкреслюють жіночність, слабкість і силу, невинність і зухвалість. Стилісти intercoiffure Mondial запропонували напрям, у якому творчість та природність підкреслювали б природну зовнішність (рис. 6.18).

Рис. 6.17. Зачіска–2001 від Тревора Сорбі

Рис. 6.18. Зачіска, створена стилістами Intercoiffure Mondial

Рис. 6.19. Ретро-стиль 2002 р.
від Rizo

ково повинні підкреслювати індивідуальність. Нові технології стрижок дозволяють експериментувати одночасно з асиметрією і довжиною. Нові легкі об'єми падають зачісці неструктурованого вигляду. Стилисти надають волі фантазії. У 2002 р. було визначено чотири основні течії в кольорі: «практична», «фліртуюча», «грайлива», «сімейна».

«Практична» — це органічний союз природи і нових технологій. Укладка на основі простої базової стрижки. Підходить жінкам, які віддають перевагу простим стрижкам. Фарбування шкочують у монотехніці, кольорова гама — від яскравого червоного коралового до сяючого блонда, щоб підкреслити індивідуальність.

«Фліртуюча» серія — елегантна, святкова кокетлива. Волосся надають блиску. Відтінки — від платинового блонда до махагонового які роблять волосся візуально оксамитовим, м'яким.

«Грайлива» — цей стиль поєднує здавалось би непоєднані жіночність і футуризм 60-х років ХХ ст. У моду ввійшли кольорові елементи арт-декору, а зачіски стали незвичайними — з бубликами та різноманітними хвилями. Характерні чіткі геометричні лінії, градуювання. Відтінки — баклажан, чорна смородина, фіяво з відтінком синього.

«Сімейний стиль» традиційний без шокуючих новомодних «наворотів»; він асоціюється з домашнім затишком. Волосся може бути зібраним або вільно спускатися на плечі. Відтінки пшеничні, медові. Майстри з різних країн вносять у загальну ідею моди свої пропозиції.

Італія — це дух романтики. Завдяки висоті підстригненого волосся, коротким і довгим пасмам була створена нерівномірність

та асиметрична стрижка. Праска для волосся падає легкості цій сучасній зачісці. Основний колір — усі відтінки блонда. За допомогою гелю зачісці надають форми й напрямку.

Німеччина пропонує достатньо інтригуючий стиль, де колір і зачіска гармонійно поєднуються. Волосся коротко підстрижене й «розірване» за довжиною, зачіска виглядає дуже коротко, а зверху на бік спускається довге пасмо. Колір — у варіантах від червоно-рожевого блонда на кінцях.

Ідея Фінляндії — це вільний бунтарський стиль нового панка 80-х років. Волосся підстрижене коротко на потилиці, а спереду закручене коком. Боки залишають довгими і дуже прямими, створюючи падаючий ефект. Тон волосся темно-шоколадний або коричневий. Використання воску посилює бунтарський вигляд.

Японія у 2002 р. запропонувала чистоту та жіночність, як символи молодіжного напрямку. На основі «боба» волосся підстрижене прошарками, щоб нерівномірна довжина легко поєдналась і мала природний вигляд. Коричневі тони підкреслюють ритм руху волосся. Використання воску надає зачісці природного вигляду.

Стиль Америки та Канади — це бунтарський напрям. Стрижка навсум під кутом від коренів до кінчиків забезпечує правильний рух волосся і зменшує об'єм. При цьому створюється «непов'язаний» стиль. Напрямок підкреслюють коричневі кольори. Модній моді 2002 р. — це воля і легкість 80-х років. Творчі люди створили колекції «суперпоєднання» з двома напрямками: ліній патхнення та ліній веселого аспекту. Лінія патхнення — це модель для загадкових і вишуканих жінок, комерційний ретро-стиль (рис. 6.19). Лінія, створена на веселому аспекті, базується на «панківському» іміджі. Забавні та анархічні форми цього напрямку створюють у повному контексті безпосередньо під образ (рис. 6.20).

Шілл Сессун подав своє бачення моди 2002 р., базуючи моделі також на 80-х роках ХХ ст. Він вважає, що модним залишається «боб», виконаний на основі першої довжини. Ця модно-варіантна стрижка з різноманітною формою підкреслює

Рис. 6.20. Панківський варіант зачіски від Rizo

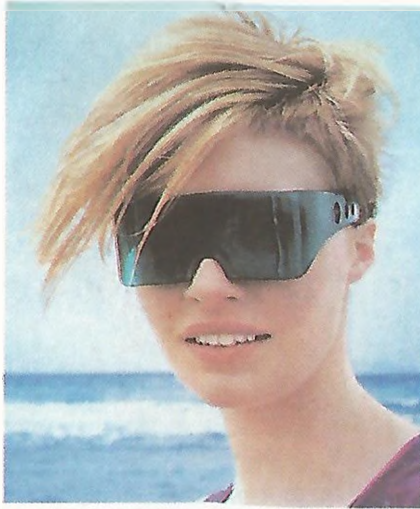

Рис. 6.21. Зачіска 2002 р. від В. Сессуна

стиль обличчя (рис. 6.21). Кольори — коричневі з темно-сливовим відтінком і тенденція блонда зі складними переходами ліній. Як би не створювалася мода, які б стилісти не пропонували ідеї — загальною й головною деталлю залишається чілка. Залежно від індивідуальності особи вона може бути: грайливою, короткою, зачесаною вбік, вихристою, довгою, нерівною, асиметричною. Для прихильників мінімалізму — плоскою, для романтиків — із тупіровою в стилі 50-х років ХХ ст.

Чоловіча мода 2002 р. на зачіски також була різноманітною. У запропонованих fashion-варіантах можна побачити короткі стрижки з елементами спортивного стилю. Вони були зручними, індивідуальними, безпосередніми. І хоча спортивність є виразним елементом зачісок, довжина волосся може бути різною й поєднується з елементами романтики. Таке еkleктичне рішення характерне для моди 2002 р. Колекція «світський лев» поєднує шість основних правил: дбайливо укладена чілка, використання професійних стайлінгів, чіткі контури стрижки, охайне і помірне використання воску на кінчиках пасом, часткове використання гелю для чілки, хвиляста переплетена текстура.

Мода 2003 р. — це блиск і структура здорового волосся. Класика та сучасність гармонійно поєднуються в стрижках та укладках, що дозволяє одночасно виглядати стильно й зухвало. Віявно укладені пасма і безладно спадаючі локони надають образу пишущої природності, різноманітні модифікації з чілкою дозволяють виявити необхідні акценти: динаміку, легку адаптацію до будь-яких умов, поєднання простоти і креативу. Хіт сезону 2003 р. — це зачіска, що дає змогу легко створювати варіанти укладки від пасом, які вільно стирчать, до класики вечірнього стилю.

Колекція Відала Сессуна на 2003 р. створена для тих, хто віддає перевагу авангарду. Стрижки і техніку фарбування відносять до будь-якої довжини і кольорової гами. Стрижки засновані на формі, що поєднує неочікувані рішення — форми шолома та жіночу вуаль. Створюється романтичний образ, поєднаний з конструктивною динамікою. Щодо кольору, то використовують

Рис. 6.22. Мода 2003 р. від В. Сессуна

майже весь кольоровий спектр, в якому м'які традиційні кольори «брудний» рожевий змішані з чистим блондом і яскраво-червоною фарбою (рис. 6.22).

«Wild stile» — це дикий стиль! Його натхненником є хіп-хоп та електричний звук кінця 70-х і початку 80-х років ХХ ст.

Нью-Йорк Сіті — це розхитування урбаністичного наговпу, який відображає післяпанківський стиль. Застосовано розлогі декоративні кольори, які виступають акцентом, а також чіткі лінії в сміливому рішенні форм і текстур (рис. 6.23). У технологіях модного дизайну використано комбінації «дисконекшин» і класики.

Рис. 6.23. Панківський стиль 2003 р. В. Сессуна

Рис. 6.24. Зачіска 2003 р. від Intercoiffure Mondial

зачіски завдяки філіруванню кінців волосся. Щоб забрати зайві внутрішні пасма підстригають прошарками. Всю роботу виконують універсальним стилем «spikes», головною рисою якого є підстригання кінчиків на різному рівні.

Щоб волосся було легким і слухняним, майстри Північної Америки пропонують зачіски, виконані в м'якому стилі та довшої

Мода 2003 р. *intercoiffure Mondial* пропонує тенденції особистого погляду на екстравагантність. Жінці 2003 р. подобається класика, але вона віддає перевагу дошкільному стилю «ню». Кольорова палітра поступово змінюється від одного відтінку до іншого. Плавність і прозорість переходу створюються за допомогою світлих медових і золотистих напівтонів. Червоні та охристі кольори створюють неповторність і посилюють ефект світла. Такі нюанси добре підкреслюють жіночність. Довжина волосся сягає плечей або спадає нижче. Невеликий об'єм зверху, з боків та на кінцях створюють за допомогою фарби для волосся, яка поєднує завиті пасма з прямими. Чілка та проділ не повинні бути чітко вираженими. Жіночі зачіски зберігають м'якість ліній і можуть бути різної довжини. Вишукані стрижки передбачають багато варіантності (рис. 6.24). На загальних тенденціях *intercoiffure Mondial* майстри різних країн створили свої варіанти зачісок. Кожний із них урахував особливості конкретного регіону.

Майстри середземноморських країн пропонують темну охру як основний тон зачісок. Вони домагаються довгої

неї різноманітною кольоровою гамою. Стрижку роблять на довгому волоссі, пасма підстригають почергово, форма звужена до низу. На всій поверхні лачіски передбачають відблиски кольору міді з червоно-вогненними кінчиками.

Океанія пропонує стиль «Aristo» — відображення. Це стиль спокуси та витонченості. Волосся середньої довжини з декількома поділеними пасмами, чілка спрямована вбік. Волосся мілірують різними методами відтінками. Образ виходить сміливим та оригінальним, берігаючи природність. Кінці волосся обробляють мусом і бичають руками.

Рис. 6.25. Зачіска 2003 р.
від Tony and Gay

Північна Америка пропонує на 2003 р. легкі сучасні стрижки в дусі романтизму. Пасма укладають дуже ретельно. При цьому зберігається об'єм. Збиті руками кучері чудово поєднуються з вертикальними локонами, створюючи ефект безладдя. Темно-рушавий відтінок вишукано поєднується з попелястим. Волосся стає м'яким на нижній м'який пух. Колекція Tony and Gay — це історія великих жіночих і чоловічих таємниць душі. На перший погляд безладдя зачіски виглядає чіткою класичною формою. Фактурний, структурований урбаністичний стиль поєднує переважно середню довжину й рвані кінці, надає волоссю волі і виявляє індивідуальність (рис. 6.25).

Модні тенденції 2003 р. виникли внаслідок натхнення образами минулих епох. «Відродження античності», «ексцентрична романтика», «Графічна елегантність»... Ці три напрями були запропоновані Wella Trend Vision. В основі нового стилю, створеного двома топ-стилістами — Даррен Амброуз (Великобританія), Соня Лок (І США), Енді Галіотос (Греція), Енпо Ітакура (Японія), Хакер Руїв (Іспанія), Маркус Салм (Німеччина), Кіртин Вітце (Нідерланди), — різні історичні періоди і стилі. Моделі стилю «Відродження античності» — це пряме розпущене або хвилясте волосся, яке відчуває зміну природи; вільно сплетене; зібране в великі стрічки; укладене навколо голови. За кольором волосся використовують природну палітру і виглядає сонячним. Глибокі червоні та коричневі тони, матові руді та бронзові, різноманітні

Рис. 6.26. Образ 2003 р.
«відроджена античність»

золотисті відтінки пропонуються у цьому тренді. В образах «відродженої античності» відображені гордість богів Греції, тріумфальна стаття римських легіонерів, краса Афродіти і незалежність Амазонок. З'явився новий тип жінки: спокуслива, але не манірна, сильна, але не безкомпромісна — богиня, яка залишається жінкою землі (рис. 6.26).

Тренд «ексцентрична романтика» — це насамперед руді та золотаві кольори або їх поєднання. Частіше застосовують укладку, ніж стрижку. Волосся спадає на плечі гарними локонами або заплетене у невеличкі кіски. Проте зачіска може відрізнятися і складністю, елегантністю та суворістю. Варіанти

стрижок швидше нагадують 20-і роки ХХ ст. Нові моделі гармонійно поєднуються зі стилем «Гетсбі» того далекого часу (рис. 6.27). «Ексцентрична романтика» — це театральність та експресивність, а також деяка фривольність.

Тренд «графічна елегантність» втілює сучасну вишуканість. Контраст відображений у зачісках: короткі стрижки з використанням кольорів сріблястий блондин, попелясто-сірий, блакитний чорний. Чоловіки та жінки із задоволенням фліртувати, демонструючи мистецтво спокуси. Межа між чоловічим і жіночим початком зникає (рис. 6.28). Жінки одягнені в чоловічі костюми, подібно легендарній Марлен Дітріх.

L'oreal Professionnel пропонує на 2003 р. своє бачення кольорового тренду. В сезоні 2003 р. мода звертається до зорниці фактури і всіх відтінків бежевої гами, які нагадують легку палітру кольорової палітри землі. Головний девіз цього напрямку — мрія, а слово — мандри. У русі переважають природність, зліт замріяності, деяка відчуженість, які перекликаються зі світом землі, світом знаків, світом мінералів. Завдяки атмосфері цих загадкових нематеріальних висот світів моди і кіно було створено три напрямки, що стали основою ідеї фарбування мажирель від L'oreal Professionnel — «Кольорові міражі». Основні напрямки кольорових матеріалів (земля, пісок, каміння); кольори: приглушені, м'які.

паче вимиті морем і сонцем, з м'якими відтінками; волосся: об'ємне, структуроване, легке, живе.

«Жінка-злак» символізує м'якість, витонченість природних відтінків. Її волосся ніби спалене сонцем й вітром. Воно має колір золотистого і рожево-го піску, колір глини, мушель, цукру, апельсину, ванілі. Зачіски напряму «злак» — витончені, чисті, з фіксованими пасмами, але деякі пасма виходять із зачіски (рис. 6.29).

Наступний напрям — це «жінка-земля». Образ нагадує чуттєву жіночність. Це жінка швидка, з тонкими почуттями, неймовірним темпераментом. Попияний запал, переходячи в зачіску, набуває форми витого шпильйону, в якому поєднується блиск чорного дерева, перламутру та блакитного шатену. Кольори — це відтінки баклажана, орхідеї, тропічних квітів. М'які глибоких кольорів хни, пшаві, коричневого відтінку вигушеної землі, сумних кольорів лави. Зачіски об'ємні, з шпильйонами, за формою нагадують кактус (рис. 6.30).

«Жінка-мінерал» — це світ чужості, холоду, мінімалізму. Цей образ характерні «недоопрацьованість», романтика, гра на контрасті. Кольори: відтінки металу, що несуть захист, узорчастий блиск сірого, холодні відтінки бетону, сталі, цементу. Нейтральні кольори лише трохи відфарбовують легкими мазками синьо-сірого, зеленого або

Рис. 6.27. Образ 2003 р.
«ексцентрична романтика»

Рис. 6.28. Тренд 2003 р.
«графічна елегантність»

Рис. 6.29. Напрямок моди 2003 р.
«жінка-злак»

Рис. 6.30. Напрямок моди 2003 р.
«жінка-земля»

бузкового. Зачіски переважно короткі, хлопчачі, з недбалими пасмами сріблясто-сірого відтінку (рис. 6.31).

Мистецтво чоловічого перетвілення проявляється у зачісках, які легко змінюються з урахуванням самопочуття людини. Стрижка легка, градуйована, має багато варіантів укладки. Використання стайлінгу 2003 р. — це повторення іміджу зірок. Чоловічі зачіски мають витончено спортивний характер. Головні моменти: гра пасом різної довжини, припіднята чітка, волосся залишається рухливим, легким. Зачіски на основі ірокеза прикрашають сучасним фарбуванням, виконують за допомогою класичних технологічних прийомів і ковзаючого зрізу — слайсінгу. Ці стрижки трохи недбалі, але живі, рухливі, мужні (рис. 6.32). Волосся може бути розпатланим або оброблене гелем, головна зачіска повинна становити єдине ціле з образом.

Світові дизайнери розробили на 2004 р. своє бачення моди в зачісках. Wella Trend Vision запропонувала три тенденції: «легенди та перекази» («tales of folk»), «таємні зв'язки» («secret affairs») і «урбаністичний мейнфест» («urban manifesto»)

Тренд «таємні зв'язки»

це поєднання східної розкоші та інтимної обстановки французького будуара з легкою нотою азіатського колориту. Світ окрасили нової краси, незнаних раніше почуттєвих задовольень. «Таємні зв'язки» оповиті декоративними, напівпрозорими тканинами. Газ, блискучий шовк і царська парча використані для витончених східних драпірувань або для лаконічних азіатських параванів.